3. Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova. Anexă la Ordinul nr. 638 din 30.06.2016 privind evaluarea și notarea rezultatelor școlare, promovarea și absolvirea învățământului primar și secundar.

4. Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova. Anexă la Ordinul nr. 1249 din 22.08.2018 privind managementul temelor pentru acasă în învățământul primar, gimnazial și liceal.

5. Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova. Curriculum național la istoria românilor și universală: clasele V-XI. Chișinău, 2019.

6. Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova. Ordinul nr. 291 din 10.03.2020 cu privire la promovarea lecturii.

7. SUFF, E. Istoria pentru literatură și literatura pentru istorie: o abordare interdisciplinară a textului artistic. În: Didactica Pro..., nr. 5-6 (99-100), 2016, pp. 47-50.

8. Rezultatele înregistrate de Republica Moldova în Programul Internațional de Evaluare a Elevilor – PISA 2018 [disponibil online:

<https://mecc.gov.md/ro/content/rezultatele-inregistrate-de-republica-moldova-programul-international-de-evaluare-elevilor>] (accesat la 22.08.2020).

**Metodologia de formare a valorilor
artistice la studenții pedagogi: validarea
experimentală**

**Methodology of forming artistic values
to the pedagogical students: experimental
validation.”**

**Svetlana Talpă, doctorandă,
lector universitar,**

**Catedra de Pedagogie Preșcolară,
Educația Fizică și Dans,**

**Facultatea de Științe ale Educației și
Informatică,**

UPS „Ion Creangă”, Chișinău

ORC ID: 0000-0001-5829-736X

CZU 378.147:793.3

Rezumat

În articol este abordată problema privind formarea valorilor artistice la studenți în procesul instruirii coregrafice din diferite perspective: general-pedagogică, teleologică și metodologică. În plan general-pedagogic, formarea valorilor artistice se analizează din perspectiva educației umaniste, în plan teleologic – din perspectiva finalităților educaționale, în plan metodologic – din perspectiva noilor educații și strategiilor educaționale: de formare a conștiinței, de organizare a acțiunii educative, de stimulare. Nivelul de manifestare a valorilor artistice ale grupului de cercetare a indicat o diferență semnificativă de la testarea inițială către testarea finală. Validarea experimentală este prezentată în tabele și figuri.

Cuvinte-cheie: axiologie, artă coregrafică, valori artistice, atitudini, strategii educative.

Abstract

The article addresses the issue of the formation of artistic values in students in the process of choreographic training from different perspectives: general-pedagogical, teleological and methodological. In general-pedagogical plan, the formation of value orientations is analyzed from the perspective of humanistic education, in teleological plan – from the perspective of educational finalities, in methodological plan – from the perspective of new educations and educational strategies: awareness formation, organization of educational action, stimulation. The level of manifestation of the artistic values of the research group indicated a significant difference from the initial testing to the final testing. Experimental validation is stipulated in tables and figures.

Keywords: axiology, choreographic art, artistic values, attitudes, educational strategies.

Introducere

Absența unor strategii educaționale bine chibzuite și centrate pe valori umaniste a fost reliefată la multiple forumuri naționale și internaționale, inclusiv de către Vladimir Guțu în „Tratat de pedagogie: între modernism și postmodernism”, în care strategiile educative sunt clasificate în trei categorii: *strategii de formare a conștiinței și comportamentului; strategii de organizare a activității/acțiunilor educative; strategii de*

stimulare a comportamentului [2], fapt ce obligă sistemul educațional actual să-și stabilească drept prioritate formarea unor personalități nu doar multilateral, ci și armonios dezvoltate, nu doar în bază de competențe generale, ci și prin competențe axiologice, nu doar ca promotori/consumatori de valori, ci și ca generatori de valori pe tot parcursul vieții. În cazul sistemului educațional coregrafic moldovenesc, dezvoltarea unei educații axate pe competențe axiologice a constituit încă de la primele experiențe curriculare o preocupare de bază, concomitent cu formarea și cultivarea cunoștințelor, aptitudinilor și abilităților disciplinare de bază (comunicative, metodologice etc.).

Cunoașterea prin valori și învățarea de valori îi conferă importanță oricărui sistem educațional, întrucât asigură o educație dominată de spiritul umanismului, de nevoia formării unor personalități ale mileniului III capabile să gândească axiologic, să elaboreze și să aplice proiecte artistice/coregrafice. În acest scop, orice sistem educațional este invitat să inițieze, să formeze și să dezvolte componentele generale ale câmpului axiologic și tipologia valorilor, să asigure discriminarea între *valori, nonvalori, antivalori, pseudovalori*.

Valorile artistice „au un câmp limitat de manifestare, deoarece se raportează doar la frumosul artistic, deci la obiectele considerate în calitatea lor de operă de artă, adică libere de orice utilitate imediată” [1, p. 233] și

nu pot fi gândite decât în măsura în care trimit la un obiect înțeles ca obiect artistic. Prin urmare, *valoarea artistică pendulează între caracterul obiectiv și subiectiv, reprezentând rezultatul unei acțiuni de alegere.*

Problema valorilor a (re)devenit recent una majoră atât în cadrul esteticii filosofice, cât și în cel al sociologiei artei. De exemplu, Nick Zangwill, în volumul *Aesthetic Creation*, afirmă că, în analiza artei, reflecția asupra valorilor și evaluării trebuie să preceadă chestionările de ordin metafizic [4, p. 1]. În mod similar, sociologul Nathalie Heinich promovează o sociologie a valorilor, definindu-le pe acestea din urmă ca principii ce organizează în mod inconștient judecățile evaluative ale actorilor sociali [3, pp. 287-315].

Metodologia de formare a valorilor artistice la studenții pedagogi

Înainte de toate, este necesar să fie menționat faptul că metodologia de formare a valorilor artistice la studenții pedagogi a fost implementată în baza experimentului formativ realizat în grupul de cercetare pe un lot de 13 subiecți de la specialitatea „Dans” din cadrul Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă”.

Specificul viitoarei direcții a activității profesionale nu modifică logica și conținutul pregătirii speciale. Se bazează pe predarea principiilor de bază ale creării unei lucrări coregrafice și ale calităților pedagogice specifice, deși în determinarea obiectivelor și

metodelor de pregătire profesională și pedagogică joacă un rol semnificativ multe alte caracteristici. Totodată, este necesar să ținem cont de faptul că educația este actualizarea calității umane în om, ce are loc în dialogul dintre educator și educat și această actualizare se referă la ambele părți sau la ambii interlocutori (profesor și student, în cazul nostru).

Scopul educației este îndreptat spre formarea atitudinilor reflexive, creative, morale față de propria viață, în raport cu viața altor oameni. În acest sens, educația, azi, constă, în primul rând, în relevarea semnificațiilor, valorilor sistemului de relații ale omului, ale sferelor lui emotiv-volitive și reflexive, în tot ceea ce îi permite să conștientizeze, să se aprecieze și să se perfecționeze pe sine, criteriul principal fiind conștiința.

Axiologizarea, sau activitatea valorică realizată prin actualizarea valențelor formative ale educației coregrafice, reprezintă strategia educațională de formare a valorilor artistice la studenți. În acest sens, identificăm un ansamblu de metode specifice prin care și se realizează activitatea valorică în cadrul predării disciplinelor respective: metoda reflecției, metoda gândirii imaginative, metoda proiectelor creative, metoda sistematizării, metoda problematizării. Totodată, activitatea valorică se va axa pe următoarele metode: valorificarea operelor coregrafice, metoda receptării cognitive și emoționale a operei coregrafice.

Așadar, formarea valorilor artistice la studenți în procesul de instruire coregrafică s-a realizat prin integrarea activității valorice în activitatea general-educțională în procesul de predare a disciplinelor „Dans folcloric”, „Dansul clasic”, „Dans modern”, având drept scop formarea valorilor-atitudini, valorilor-creație și valorilor-personale, manifestate în diferite forme și grade de complexitate. În procesul de studii la specialitatea „Dans”, cele două dimensiuni ale relației axiologie – educație, în care un aspect se referă la *conținutul axiologic al educației*, iar celălalt – la *fundamentele axiologice, la componenta axiologică a activității educative*, corelează/trebuie să coreleze în mod armonios, susținute, desigur, de componenta teoretică.

În conformitate cu conceptul teoretic al cercetării, activitatea valorică se realizează/sau poate fi realizată la nivelul percepției valorice a operei coregrafice, la nivelul asimilării operei coregrafice și la nivelul gândirii imaginative creative. Aceste trei niveluri se încadrează în trei module curriculare: *științific-cognitiv* (a cunoaște valorile artistice ale operei coregrafice și modalitățile de manifestare și de formare a acestor valori prin educația coregrafică); *valoric* (sistemul de valori specifice creației artistice și sistemul de valori contextuale ale operei coregrafice); *creativ-constructiv* (percepția creativă a dansului și a operei coregrafice, asimilarea și interpretarea creativă a pașilor de dans și a operei

coregrafice, crearea și alcătuirea combinațiilor sau montarea operelor coregrafice din perspectiva axiologică și concret artistică).

Validarea experimentală a metodologiei de formare a valorilor artistice la studenții pedagogi

Experimentul formativ a fost realizat în grupul de cercetare, pe un lot de 13 subiecți ai unui eșantion de tipul *înainte și după*, cu ajutorul tehnicii de cercetare *before-and-after method*, pentru a observa dinamica schimbărilor la nivelul manifestării valorilor artistice la studenții specialității cu profil coregrafic.

Au fost analizate datele statistice înregistrate de lotul de cercetare pe parcursul celor trei ani de studii la ciclul I (licență). Interpretarea datelor statistice a permis compararea indicilor legați de semnificația diferenței între testările inițiale și finale la nivelul anului I de studii și, ulterior, au fost testați studenții lotului de cercetare la finele anului II și III de studii la ciclul I.

În organizarea experimentului pedagogic s-a ținut cont de specificul procesului educațional în domeniul formării specialiștilor în instruirea coregrafică: numărul relativ mic de studenți, dominarea activităților practice, accentuarea laturii creative etc.

De menționat că în cazul experimentului formativ, dezvoltării percepției artistice a operei coregrafice de către studenți i-a fost acordată o atenție deosebită din mai multe considerente:

- percepția artistică duce la „plăcerea” pe care o trăiesc prin crearea și consumul de operă coregrafică de valoare, ceea ce constituie menirea artei;
- pedagogul de dans, sau coregraful, care, de sine stătător, percepe emoțional arta coregrafică, poate trezi prin montările coregrafice proprii emoții la elevii săi sau la receptori/spectatori.

În acest aspect, am aplicat metodologia creării unei interconectări a „înaltei spiritualități”, sau a „înaltei culturi”, cu „estetica operei coregrafice” și cu „fenomenul de popularitate” prin percepția unei opere coregrafice de valoare, cu pregătirea corespunzătoare a studenților, cu scopul de a recepționa această operă coregrafică.

Cercetarea experimentală a inclus trei etape:

experimentul de constatare a avut ca scop observarea capacităților studenților de percepere a operelor de artă coregrafică;

experimentul de formare a inclus valorificarea pe cale experimentală a sistemului (instrumentarul) metodologic, în vederea elaborării și derulării procesului de percepere a operei coregrafice.

Experimentul de control a avut drept scop stabilirea nivelului de percepere a operei coregrafice prin compararea rezultatelor înregistrate de lotul de cercetare (LC) în toți cei trei ani de studii universitare la ciclul I (licență).

Identificarea valorilor artistice, încorporate în opera coregrafică, a fost posibilă grație chestionarelor aplicate studenților viitori pedagogi de dans.

Inițial, studenților li s-a propus să vizioneze opt opere coregrafice din cele opt genuri coregrafice existente, pentru a determina *care* gen coregrafic este mai preferat de către ei și *de ce*.

Figura 1. Nivelul de preferințe ale operei coregrafice din diverse genuri ale coregrafiei

Analiza rezultatelor prezentate în Figura 1, privind preferințele studenților din grupul de cercetare față de un anumit tip al artei coregrafice, ne permite să constatăm următoarele:

- Semnificativ, a crescut interesul studenților față de *Dansul clasic* (de la 10,0% până la 14,0%, $p < 0,01$). Totodată, au scăzut preferințele studenților față de *Dansul de estradă* (de la 21,0% până la 1,0%) și nesemnificativ față de *Dansul popular-scenic* (de la 34,0% până la 23,0%), însă diferența pentru *Dansul popular-scenic* nu este semnificativă, în comparație cu *Dansul de estradă*.
- Creșterea semnificativă a preferințelor studenților față de *Dansul clasic* și o

descreștere nesemnificativă a preferințelor față de *Dansul popular-scenic* se datorează influenței pe care au avut-o disciplinele respective în experimentul pedagogic și valorizării altor genuri de artă coregrafică, ceea ce a permis descoperirea „plăcerii” și pentru alte genuri de artă coregrafică, cum ar fi *Dans de caracter* sau *Dans de epocă*.

Menționăm că aceste rezultate semnifică o preferință generală retrospectivă, însă preferințele pot fi și contextuale, concret-temporale.

Identificarea nivelului de preferințe ale genurilor de artă coregrafică de către studenții pedagogi de dans este importantă din punct de vedere profesional și din punct de vedere artistic.

Ca urmare a aplicării acestui chestionar, a intervenit necesitatea de a argumenta alegerea făcută de studenți referitoare la preferința operelor coregrafice din diverse genuri ale coregrafiei. Astfel, analiza rezultatelor prezentate în Figura 2 ne permite să constatăm că s-au modificat rezultatele studenților la „plăcerea” pe care o trăiesc prin crearea și consumul de operă coregrafică de valoare, unde variabila „Impactul emoțional” – de la 6,0% (*testarea inițială* – T_0) la studenții înmatriculați în anul de studii 2016-2017 – a crescut considerabil la studenții absolvenți (*testarea finală* – T_3), înregistrând 13,0%. Această modificare este una fundamentală și naturală, deoarece prin

„impactul emoțional”, studentul pedagog își manifestă valorizarea calităților artistice cărora le dă viață în mod intenționat, prin crearea sau consumarea operelor de coregrafie valoroase. Anume asigurării acestei „plăceri” emoționale i s-a acordat atenție în procesul experimentului formativ.

Figura 2. Identificarea criteriilor de determinare și evaluare

a valorilor artistice ale operei coregrafice

Deși rolul și aspectul estetic al costumului/imaginea dansatorului în estetica operei coregrafice au o mare importanță, totuși acestea nu sunt hotărâtoare.

Prin intermediul artei coregrafice, studenților li se educă interesul și dragostea pentru *frumos*, li se dezvoltă simțurile estetice. În procesul alegerii operelor coregrafice este necesar să se țină cont de faptul că ele trebuie să influențeze pozitiv asupra studenților. Perceperea artei coregrafice se dezvoltă treptat, de aceea se impun o serie de cerințe față de aceste opere destinate studenților pedagogi de dans. Procesul de receptare este etapa cea mai importantă a creației artistice, pentru că prin intermediul său opera își realizează funcțiile. În cazul artei coregrafice, avem de-a face cu

un mesaj polisemantic, deci ambiguu, care poate fi receptat în diferite modalități. De aceea, receptarea poate fi un proces extrem de complicat.

Receptarea este un proces activ, o formă de activitate umană, care presupune anumite faze: *percepția, trăirea estetică* (afectivitate produsă de opera respectivă), *înțelegerea și interpretarea operei coregrafice, judecata de gust* (îmi place/nu-mi place) *și de valoare* (este valoroasă/nu este valoroasă).

Procesul analizei unei opere de artă coregrafică în sine este mai lung, organizându-se în trei pași: **descrierea, analiza și interpretarea.**

Experimentul de constatare a avut ca scop observarea capacităților studenților de percepere a operelor de artă coregrafică. Am considerat de cuviință să realizăm probe care ar scoate în evidență aptitudinile studenților pedagogi de dans de a percepe operele de artă coregrafică.

Proba constatativă s-a aplicat atât la nivelul inițial (T₀) al lotului de cercetare, adică în anul de înmatriculare la studii universitare (13 studenți), cât și la finele fiecărui an de studii universitare la ciclul I (licență). Studenților li s-a propus sarcina să descrie una din cele opt opere coregrafice propuse, ce corespund celor opt genuri coregrafice, completând tabelul 1 cu indicațiile specificate.

Tabelul 1. Sistemul (instrumentarul) metodologic în perspectiva perindării procesului de percepere a operei coregrafice

Descrierea operei coregrafice	
1. Denumirea operei coregrafice, numele compozitorului și coregrafului.	
2. Din ce gen coregrafic face parte? S-a montat repede sau într-o perioadă mai lungă?	
3. Este interpretat(ă) și astăzi? Este originară, a fost remontată? I s-a schimbat libretto, compoziția muzicală sau pașii de dans?	
4. Volumul (din câte fragmente/tablouri/act e este format).	
5. Precizează personajele prezente:	☒ ☐ ☒ principale (solisti); ☒ secundare; ☒ corpul de balet (corps de ballet).
Analiza operei coregrafice	
1. Observă! ☒ momentul zilei (anului) în care are loc acțiunea; ☒ amănuntele referitoare la prezența omului în cadrul peisajului, legătura om – natură; ☒ umanizarea naturii și rolul acesteia.	☒ ☒ ☐ ☐ ☒ ☐
2. Menționează tipul imaginii artistice!	☐ solo ☐ duet ☐ trio ☐ de masă
3. Identifică elementele constitutive ale imaginilor artistice.	
4. Stabilește! a. Limbajul artistic folosit: b. „puritatea”, sau combinarea limbajului artistic; c. combinarea diferitor genuri muzicale pentru acompaniamentul muzical; d. combinarea diferitor genuri coregrafice într-o singură montare.	☐ plastic ☐ pași de dans ☐ pantomimă/ trucuri ☒ ☒ ☐ ☒
Interpretarea operei coregrafice	
1. Evidențiază perspectiva coregrafului (autorului).	☐ implicarea coregrafului ☐ detașarea coregrafului
2. Care a fost intenția operei coregrafice?	
3. Ce sentimente îți trezește vizionarea operei coregrafice respective?	

Studenții au lucrat în baza tabelului și au demonstrat următoarele rezultate (Figura 3).

Figura 3. Rezultatele analizei unei opere coregrafice

În cadrul probei constatative, în baza tabelului ce conține indicatori de *descriere*, *analiză* și *interpretare* a unei montări/opere coregrafice, putem susține că în cazul *descrierii* la etapa inițială (T₀) doar 12% din studenții de la anul I au demonstrat capacități de percepere a unei opere de artă coregrafică. Se observă că studenții, în primul an de studii la licență, la etapa inițială (T₀) s-au descurcat cel mai bine la *analiza* tabloului coregrafic. Din păcate, aceste rezultate nu ating nici măcar nivelul de 50% de reușită, ci doar aproximativ 25%, în medie. Cele mai slabe au fost rezultatele la *interpretarea* operei coregrafice: aici, doar 5,0% din studenții anului I, la etapa inițială (T₀), au fost în stare să completeze indicatorii specificați.

În cadrul experimentului formativ a fost implementat sistemul (instrumentarul) metodologic de percepere a unei opere coregrafice. Acesta apare ca o entitate operațională a unității de învățare, un plan anticipat al modului de stabilire și realizare în timp a interacțiunilor cu opera de artă coregrafică.

Pe parcursul celor trei ani de studii la ciclul I, am practicat demonstrarea repetată a operelor coregrafice: opera cunoscută provoacă discuții aprinse, în timpul cărora se menționează părțile și detaliile care n-au fost observate prima dată. Convorbirile cu studenții erau orientate spre înțelegerea mai profundă a evenimentelor reprezentate în montare/opera coregrafică: studenții povesteau nu numai despre ceea *ce* este reprezentat, ci și *cum* este reprezentat. Povestirea după opera coregrafică realizată era accesibilă, artistică, expresivă, le trezea interesul studenților, le crea o anumită dispoziție. Studenții pedagogi de dans au învățat să compare operele coregrafice, deci să facă o analiză comparativă.

Dacă privim capacitățile studenților în ansamblu, conchidem că lotul de cercetare, spre sfârșitul ciclului I, conștientizează importanța metodologiei de orientare spre perceperea operei de artă coregrafică. Analiza generală a activității formative prin examinarea literaturii de specialitate, selectarea metodologiei de percepere a operelor de artă coregrafică, organizarea activităților didactice în cadrul anului I, ciclul I, care să fie convergente și să slujească obiectivelor fixate, alegerea și combinarea optimă a metodelor și procedeele didactice în raport cu particularitățile studenților, mijloacele de învățământ disponibile au demonstrat validitatea acțiunilor formative efectuate.

Concluzii:

1. Analiza datelor experimentului de constatare ne-a permis să concluzionăm că studenții din grupul de cercetare au demonstrat rezultate în creștere pe parcursul celor patru testări, la anul I fiind aplicate testarea inițială și testarea finală. Important este că preferința studenților pedagogi pentru un tip sau altul de artă coregrafică a fost determinată, în mare parte, de valoarea artistică a acesteia, plasând în prim-plan Dansul clasic și Dansul popular-scenic.
2. În urma comparării valorilor artistice ale studenților din grupul de cercetare, am dedus următorul lucru: cu cât mai echilibrat este profilul valoric al studentului pedagog, influențat de mediul sociocultural, artistic și educațional, cu atât mai înalt este nivelul de manifestare a valorilor artistice.
3. Nivelul de valorificare a operelor coregrafice, de apreciere valorică a acestora, de identificare a valorilor artistice a demonstrat că studenții pedagogi nu sunt pe deplin conștienți de rolul operelor respective în formarea lor profesională.
4. Conștientizarea formării/dezvoltării valorilor artistice trebuie să vizeze atât educatorul, cât și educatul, prin realizarea

activităților curriculare și extracurriculare concertate.

5. Ideea perceperii operei coregrafice este acceptată de către studenții pedagogi de dans din perspectiva aplicării metodelor și procedeele propuse în cadrul activităților experimentale, fiecare dintre acestea oferind posibilități și deschideri esențiale.
6. Este oportun de a organiza acțiunile de *descriere, analiză și interpretare* ca sistem (instrumentar) metodologic de percepere a unei opere coregrafice de către studenții pedagogi de dans prin procedura aplicată.
7. Valorificarea instrumentarului metodologic de percepere a unei opere coregrafice în practica de predare-învățare în cadrul disciplinelor de instruire coregrafică în anul III (licență) a ilustrat o creștere semnificativă a capacităților studenților de percepere a operei de artă coregrafică.

Bibliografie

1. DUDA, G. Introducere în teoria literaturii. București: Editura ALL, 1998.
2. GUȚU, VI., VICOL, M. Tratat de pedagogie: între modernism și postmodernism. Iași: Performantica, 2014.

3. HEINICH, N. La sociologie à l'épreuve des valeurs. În: Cahiers internationaux de sociologie. No. 2 (121), 2006, pp. 287-315.
4. ZANGWILL, N. Aesthetic Creation. Oxford University Press. Oxford, 2007, DOI:10.1093/acprof:oso/9780199261871.001.0001

Reconsiderarea managementului școlii de arte A. Stârcea”, mun. Chișinău, din perspectiva pedagogiei competențelor
Reconsidering the management of the art school „Alexei Stârcea”, Chișinău, from the perspective of competence pedagogy”

Iulia Mîndrescu, Școala de Arte „A. Stârcea”,

doctorandă, UPS „Ion Creangă”

ORCID: 0000-0003-0851-9221

CZU 373.07:005

Rezumat

În articol se prezintă oportunitatea reconsiderării managementului școlii de arte în actualitate, reconceptualizarea procesului de proiectare-planificare-organizare și desfășurare a procesului educațional din perspectiva competențelor la nivel macrostructural și microstructural, integrată în Proiectul finalităților pedagogice din perspectiva educației instrumental-artistice în raport cu planul de învățământ, conceperea unui Model de învățare a competențelor

elementare instrumental-artistice, cu specificarea acestora.

Cuvinte-cheie: management, școala de arte, competență, model de învățare, educația estetică, interculturalitate.

Abstract

The article addresses the opportunity of reconsidering the management of the art school nowadays, the reconceptualization of the designing-planning-organizational process and the development of the educational process from the perspective of the macro-structural and micro-structural competences, integrated in the Project of the pedagogical aims from the instrumental-artistic education perspective vis-à-vis the education plan, designing a Model for learning the basic instrumental-artistic competences with their respective specification.

Keywords: management, School of Arts, competence, learning Model, esthetic education, interculturality.

Școala de arte „A. Stârcea” din mun. Chișinău, prin tot conținutul activității sale, contribuie plenar la educația estetică a elevilor și acest lucru conturează esența *managementului școlii de arte, ca instituție de cultură, care direcționează activitatea organizației de profil cultural către o anume finalitate – însușirea de valori în sens estetic, artistic, moral, spiritual, dezvoltarea și promovarea acestor valori, protejarea și punerea în circulație a patrimoniului cultural.*